

[Arnth Jensen.]

til at skyde på statsbanernes rentabilitet, men spørgsmålet er, om nye anlæg som de, der her foreslås, i virkeligheden kan svare til det, man venter med hensyn til rentabiliteten. Jeg må sige, at her er jeg igen blevet noget betænkelig, og jeg støtter mig atter til, hvad generaldirektøren har udtalt om disse ting. I bladet „Motor“ (nr. 9 for 25. april 1953) har jeg således set, at generaldirektøren i anledning af et repræsentantskabsmøde i Nyborg, hvor man kom ind på at drøfte rentabiliteten, hvis der skulle større service til, udtaler — jeg beder om formandens tilladelse til at citere — at en sejlads alene med automobilfærger ville

„kræve et beredskab og en sejlads, der i hvert fald længe endnu fremover ville blive forrygende urentabel.“

Ja, det er generaldirektørens ord. Jeg tør ikke sige, om det er rigtigt, men jeg tør heller ikke benægte, at der kan blive tale om rentabilitet. Jeg har ført spørgsmålet frem, for at vi kan overveje, hvorledes vi skal se på sagen.

Jeg kan med min bedste vilje ikke se, at det er klogt at gå til en udvidelse som den foreslåede, før meget mere er forsøgt. Her tænker jeg på, at man måske kan aflaste Store-Bæltsoverfarten gennem udvidelser af andre ruter. Jeg ved ikke, om dette virkelig er forsøgt. Jeg har nok hørt, man har talt om det, men jeg ved ikke, om man virkelig har forsøgt det på Aarhus—Kalundborg ruten eller andre ruter, som kan aflaste Store-Bæltsoverfarten, f. eks. ruten Gedser—Grossenbrode. Har man forsøgt, om man kan få disse muligheder udnyttet, eller har man ikke? Jeg føler mig ikke overbevist.

Den vigtigste grund til, at jeg ønsker udsættelse af spørgsmålet, er imidlertid det bebudede private initiativ. Efter de meddelelser, der er fremkommet, vil det betyde, at man med den ene færge, som nu sættes ind, er i stand til at overføre 500 biler i døgnet, og man har endvidere antydnet, at det ikke alene skulle være i sommermånederne, man sejlede, og man overvejer endda at indsætte en færge til. Når man har givet dette tilbud, kan jeg ikke se rettere, end at dette initiativ må påskønnes — jeg håber virkelig, det må blive påskønnet og støttet — men man må også med rette kunne forlange at se resultaterne af dette forsøg, før

man går til gennemførelse af det foreliggende udgiftsforslag.

Jeg må derfor anbefale, at man påny overvejer udbygningen af færgefarten på det nuværende grundlag og dels virkelig forsøger at finde muligheder for aflastning, dels afventer resultaterne af det private initiativ, som nu er sat ind på Korsør—Nyborg ruten, og som måske og forhåbentlig vil sætte ind også mange andre steder.

Det stillede ændringsforslag kan jeg selvfølgelig tiltræde, idet det er givet, at jeg ønsker, at de lokale kommunale myndigheder får en vis bestemmelsesret, når vejene skal anlægges, men selve lovforslaget kan jeg ikke tiltræde, og jeg vil anbefale, at man stemmer imod det ved tredje behandling.

N. Chr. Christensen: Jeg ønsker at give udtryk for, at jeg føler mig meget utryk ved den flertalsindstilling, der foreligger her for det høje folketing. Jeg tror ikke, det er nogen god løsning på problemerne; såvidt jeg kan se af betænkningen, bygger det standpunkt, man er kommet til, på en noget ensidig oplysning, idet det åbenbart udelukkende er de oplysninger, der er fremkommet fra statsbaneledelsens side, der ligger til grund for den beslutning, som betænkningen er udtryk for.

Det fremgår af betænkningen, at udvalget har fået en redegørelse for et tunnelprojekt under Store-Bælt, og at der har været deputationer, som overfor udvalget har fremført forslag om etablering af aflastningsruter imellem Jylland og Sjælland.

Med den udvikling, der er foregået ikke mindst af biltrafikken, og som vil foregå i endnu stærkere grad i den kommende tid, er det i hvert tilfælde min opfattelse, at man bliver nødt til at løse dette problem, ikke stykkevis, som det er sket her, men efter videre perspektiver. Jeg kan ikke se det rimelige i, at man fortsat skal føre hele den vældige trafik over Fyn; der må kunne ske en aflastning ved en yderligere udbygget trafik fra Jylland til Sjælland, ellers kommer vi en dag til at stå overfor et sammenbrud.

Det ser imidlertid ud til, at det er umuligt at afværge, at dette lovforslag føres igen, og jeg vil derfor tillade mig at henstille, at man undersøger de problemer, som